

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Miročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 21. maja 1920.

Cene inseratov: enostopna petliversta ali nje prostor
1 stroka. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Stara Avstrija nas je pretepala z biči, Nemška Avstrija
pa bi nas s škorpijoni!

Binkoštni ponedeljek vsi v Železno Kaplo na „Koroški dan“!

**Pokažimo tudi na
ta dan našim na-
sprotnikom, da nas
je več ko njih in da
je zastoj vse nji-
novo delo.**

Na delo!

(Piše fant iz Roža.)

Dosti je še mladeničev in gospo-
darjev, ki se ne zmenijo ne za na-
rodno življenje, ne za napredek go-
spodarstva, pač pa za alkohol, karte
in krogle. To jim je vse. Da bi pa
segli včasih po kakšnem slovenskem
časopisu ali knjigi, to jim še na misel
ne pride, akoravno bi jim veliko več
koristilo nego pijača, kvartanje in
kegljanje.

Dosti je pa tudi mladeničev, ki
dobro vedo, da se morata dandanes
navaden mladenič in kmet izobraže-
vati, da morata brati knjige in časo-
pise, iz katerih izvedo, kaj se godi z
njimi in okoli njih.

Od teh pametnih pričakujemo
toliko požrtvovalnosti in delavnosti,
da bodo stopili med svoje znance in
prijatelje in jih v prijateljskem po-
govoru poučili, kako resen je da-
našnji čas in kaj da zahteva posebno
od slovenskega mladeniča in gospo-
darja.

Slovenski kmet dandanes nima
samo naloge, da obdeluje zemljo, da
oskrbuje travnike. Ne, še veliko važ-
nejša je danes njegova naloga.

Stoj trdno in nepremagljivo na
braniku za svoje in za svojega na-
roda pravice! To bodi danes naloga
vsakega slovenskega mladeniča in
gospodarja.

Bliža se čas glasovanja. Marsi-
kateri zaspanec se bo še prej pre-
budil iz trdnega spanja. Te je treba
sproti podučevati in pridobivati za
našo stvar.

Zato pa, možje in mladeniči, vsi
na delo! Od hiše do hiše bo treba
stopiti, treba bo premagati razne ovire,
treba bo pregnati strah, ki še leži
kakor mora nad ljudstvom. Če vsak

zaveden kmet, vsak navdušen mla-
denič pridobi le enega omahljivca,
bo uspeh popolen in naša zmaga bo
tem častnejša. Zato pa vsi na delo!

Jožefu Klančniku v St. Stefanu.

V „Lausmannschaft“, lajbžurnalu
onih ljudi, ki bi morali že davno vi-
seti na gavgah, beremo, da ste se
pritožili na okrajnem glavarstvu, ker
so Vam menda neko noč slovenski
vojaki kalili nočni mir in Vas ozmer-
jali. Zahtevali ste zadoščenja in se-
daj se lažete, da ga Vam je gospod
glavar obljubil. Klančnik, Klančnik,
ali se še spominjate na 13. januar 1919?

Na cesti iz Trušenj v Mali St. Vid
ste pri ribnikih srečali dva domačina,
koroška vojaka, 57 let starega Ožbalta
Jamnik, cerkovnika iz Želinj, in Iva-
na Kuhling, kmeta iz Striholč. Vaši
prijatelji in „sobojevniki“ so ju brez
vsakega vzroka aretirali in med gro-
žnjami gnali na Mostič. Vi ste srečali
uboga moža; namesto da bi se bili
zanju potegnili, ste ju še ozmerjali,
češ: Sram vaju bodi! Pfuj! itd. In še
pljuvali ste pred njima. Kaj sta Vam
ta domačina storila kdaj kaj hudega?
Čez dva dni so ju Vaše folksverovske
zverine izpustile, ker se jima ni dala
dokazati niti najmanjša krivda. —
Ali ste jima že dali zadoščenje?
Kako dolgo boste še odlašali, ko
vendar smatrate samega sebe
za poštenega človeka in celo za
„gentleman“?

Pliberški tabor.

Kdor ni videl pliberškega tabora
dne 13. maja, ta ni videl ničesar. Res
je bil zadnji velikovski tabor sijajen,
a pliberška manifestacija podjunskih
Slovencev ga je še daleč prekosila.
Računali smo, da je bilo za doberti-
soč več ljudi ko dne 18. aprila v Veli-
kovcu. In tudi ti so bili vsi Korošci.
Iz Štajerske je prišla samo gdč. Stupca
kot govornica. Obširni Krekov trg je

bil poln. Kamor si pogledal, povsod
vse polno ljudi, vsako dvorišče polno
vozov, lepo okrašenih z zelenjem in
s slovenskimi trobojnicami. Navdu-
šenje, ko so začeli nastopati govor-
niki in govornice, je bilo nepopisno.
Vsakemu kogar si pogledal, si bral
v očeh, da se naše ljudstvo zaveda
svoje moči, da mora zmagati, ker
hoče zmagati.

Vreme je nagajalo, pa Korošec se
dežja ne ustraši. Ljudstvo je vztrajalo
na zborovanju, dokler ni bila izgo-
vorjena zadnja beseda. In ta je veljala
zmagi. Pliberška manifestacija pomeni
zmago Slovenstva na Koroškem.

Otvoril je zborovanje g. naduč.
Peter Močnik kot predsednik krajev-
nega odbora Narodnega sveta. Kot
prvi govornik je nastopil g. dr. Müller.
Poudarjal je, da je 13. maj dan ve-
selja za koroške Slovence, ko lahko
javno pokažemo vsemu svetu, da smo
Slovenci, in se nam ni treba skrivati
za omrežena okna, kakor morajo to
delati naši nasprotniki (Govornik je
menda mislil pri tem na dr. Herbsta,
ki si je dal za ta dan omrežiti svoja
okna, ne vemo, ali iz strahu, da mu
jih razburjena množica ne razbije, ali
le, da bi s tem pokazal svoje so-
vraštvo do nas Slovencev.) Slovenci
nismo na prodaj za nemške cunje, pa
najso to umazani nemški časopisi in
letaki, ali pa nemški bankovci. Nato
je govorila gdč. Prilaznikova iz St.
Petra na Vašinjah kot zastopnica Slo-
venk na severni strani Drave. Sledil
je govor dr. Arnejca Burno pozdravljen
je izvajal naš stari znanec, da je dolž-
nost vsakega slovenskega duhovnika
in verska dolžnost vsega prebivalstva,
da deluje in glasuje za Jugoslavijo.
Nemci bi pognali, če bi zmagali, slo-
venske duhovnike iz dežele, na nji-
hovo mesto bi prišli Nemci, ki bi jih
ljudje ne razumeli. Sledila bi podiv-
janost in nevera.

Govorili so še gdč. Stupca iz
Maribora, g. drž. poslanec Grafenauer
in gdč. Panter. Naposled je g. Urbanc
prečital sledeče resolucije, ki so bile
soglasno sprejete:

1. Slovenske žene in dekleta, ki smo vedno najbridkeje občutile vse tisto ostudno sramotenje in zaničevanje našega jezika, obljubljam slovesno pred vsem svetom, da bomo z vsemi silami branile domači jezik in stare naše običaje kot naš največji zaklad.

2. Vsa slovenska Podjunska dolina in z nami vsi bratje in sestre v coni A hočemo ostati na tem našem slovenskem delu Koroške samostojni gospodarji pod skupno streho Jugoslavije.

3. Protestiramo proti pisanju nemško-avstrijskega časopisja, ki hoče s potvarjanjem resnice vedoma in smotreno privedi naše ljudstvo do tega, da zataji svoj materin jezik in pretrga naravno vez, ki ga veže z ostalim jugoslovanskim narodom.

Popoldan je bil koncert v telovadnici Narodne šole.

Gospodarstvo.

Avtomobilni promet na Koroško.

se otvori ob binkoštnih praznikih. Za enkrat se otvori kot prva proga Kranj—Jezersko—Železna Kapla. Avtomobil za 12 oseb odhaja iz Kranja popoldan ob 3 uri in dospe na Jezersko ob 4.30 v Železno Kaplo pa ob 6. uri popoldne. Ta proga ima zvezo z ljubljanskim vlakom, ki odhaja ob 11.50 iz Ljubljane. Iz Železne Kaple odhaja avtomobil v smeri proti Kranju ob 5. uri zjutraj ter dospe ob 8. uri v Kranj, tako da ima tu zvezo z vlakom, ki prihaja iz Gorenjskega ob 9.28 in ob 10.28 v Ljubljano. Opozarjamo na to nad vse ugodno zvezo posebno naše izletnike, ki nameravajo obiskati divno Jezersko. Ob zadostni udeležbi se vpeljejo ob nedeljah in praznikih tudi še posebne avtomobilne vožnje, ki bodo imele zveze z jutranjim turistovskim vlakom. Začetkom junija se otvori ob Vrbskem jezeru avtovožnja iz Loge vasi v Vetrinji in nazaj, kar bo de za tujski promet ob tem najlepšem jezeru Jugoslavije največjega pomena.

Zvišajte zavarovalnino!

V izpopolnitev našega istoimenega gospodarskega članka poročamo, da zastopa „Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani“ v Velikovcu in okolici g. Juri Gözellt, v pliberškem sodnem okraju pa g. Bartl Petrej v Žvabeku. Oba gospoda dajata brezplačno pojasnila pismeno ali ustno.

Velikovški okraj.

Velikovec. Podružnica Mariborske eskomptne banke bo zaradi praznikov v soboto, nedeljo in ponedeljek zaprta.

Mali Šent Vid. Mali Šent Vid in Gosinja vas danes niso več nemčurske trdnjave. Januarja so še pisali, da so tam samo trije Slovenci, danes se lahko reče, da so samo trije Nemci, to so posestnik Ehart, Krigel in delavec Stern. Ti edini še hujskajo. Žena zadnjega je včasih nosila okoli nemške letake. Čudno se nam zdi da ne dobijo živil iz Nemške Avstrije. Drugače so tako proti nam, po živila in karte pa hodijo le h g. Moderndorferju.

Goriče. Kakor se mi zdi in se je dostej tudi izkazalo, si mislite menda, da v naši republiki spimo. Pa ni tako hudó spanje, da bi se ne mogli prebuditi. Dosedaj ste nas malo poznali, ker imamo svojo državo. Kralja imamo v Žitari vasi. Ta pride tupalam pogledat svoje ovčice. Sicer smo mu vsi enaki, samo kdor mu bolj verjame, tistega tudi on bolj čista. Nas Slovencev ne mara, ker njegovega kraljevega ukaza, da smemo biti samo trije, nočemo ubogati. No, gospod kovač za silo, povejmo Vam, da nas je več ko polovica. Da ne veste za nas, je vzrok menda to, da nimamo tako dolgih jezikov kot vi nemčurji. Zato imamo pa bolj krepke roke in trdo držimo, za kar zgrabimo. Jugoslavija Vam je bila dobra, ko Vam je dala lov v najem, vse drago je — Avstrija. Le hvalite jo, mi že vemo, kako je. Zato pa Vaši kraljevski visokosti prav nič več ne verjamemo.

Černeče. Ker so se članice Ženskega društva udeležile manifestacijskega shoda v Pliberku, se je v „Korošcu“ objavljena društvena prireditev preložila na poznejši čas. Tako smo sklenile na svojem mesečnem sestanku v nedeljo, dne 9. maja. Dalje je tudi obveljal predlog, da plačajo pri prireditvah članice, ki se izkažejo z društveno legitimacijo, le polovično vstopnino. Isto velja tudi za članice sosednjih društev, če obiščejo naše prireditve. „Koroško Zoro“ z vneto in zanimanjem prebiramo. Pazljivo so navzoče sledile predavanju predsednice gđc. učit. Jurjevičeve, ki jim je podala nekaj navodil, kako more dekle, žena skrbeti tudi sama za svojo izobrazbo z marljivim čitanjem dobrih časopisov in koristnih knjig, ki se pečajo z gospodarstvom, zdravstvom, vzgojeslovjem in dr., v resnih pogovorih z razumnimi in izobraženimi tovarišicami. Domenile smo se tudi glede društvenega izleta, ki ga priredimo na prvo nedeljo po Binkoštih ob ugodnem vremenu na Brinovo goro pri Guštanju. Z veseljem moramo še pripomniti, da pristopa k društvu vedno več članic, med njimi v prav častnem številu posebno žene. Čast jim!

Belska občina. Pridite in pogledjte naše ceste proti Obirskemu, Lepeni, Lobniku i. t. d., da se prepričate, kako so skrbeli za nas Nemci, ko so vendar imeli vso moč v svojih rokah! Za šolo smo se petegovali že od 1892, a je nismo dobili. Morali smo pač še vedno pošiljati svoje otroke v nemško šolo, kjer so jih vzgajali za izdajalce našega naroda.

Kar gravža se človeku, ko bere nemške letake, kjer pišejo, da se bo pri nas cedil med in mleko, če bomo zanje glasovali. Nesramneži, ali ste izgubili že ves čut za sramoto? Po vaših delih vas poznamo že od prej. Rekvirirali bi radi zopet! Ne boš, Jaka! Vse zastonj! Ne mislite si, če kdo naših malo pošinf, da je že vaš. Ej, prijatelji, tukaj se grozno motite! Nikdar ne pridejo za vas več časi, ko ste nas odirali na meh in se iz nas norčevali. Veselje tvoje proč je, proč, banda nemčurska!

V Encelno vas pri Galiciji. V 34. številu „Korošca“ je bilo v nekem dopisu iz Encelne vasi omenjeno, da je tamkajšnji gostilničar g. Jezernik hujškač.

To pa g. Jezerniku seveda ni bilo po volji, ker dobro ve, da se celo na Turškem ljudem, ki hujskajo proti državi, jemlje koncesija. In zato je 12. t. m. priromal v Velikovec in povedal, da ni hujškač. Na vprašanje, če je Slovenec, ali Nemec, je odgovoril: „Dokler ne vem, kam slišim, nisem Slovenec, pa tudi ne Nemec, ampak birt. Kdor ni z nami, ta je zoper nas! Verstanden, Herr Jesernigg?“

Encelna vas. Poznam gospodarja, ki si je sezidal nov hlev in kupil teleta. In ko je mož prvič gnal tele v hlev, se je žival ustavila in kakor tele gledala nova vrata. Ubogemu teličku kar ni šlo v glavo, da je zdaj tukaj doma, da zdaj sem „sliši“. Skoraj pol leta je trajalo, predno si je tele zapomnilo, kam da „sliši“. Pa brez gajžle to ni šlo! — Temu teličku so podobni tisti ubogi ljudje, ki še sedaj ne vedo, da spada Slovenska Koroška za vse večne čase k Jugoslaviji. Te ljudi bo treba res z gajžlo naučiti, kam da „slišijo“!

Vobre. Naše folksverovce, posebno pa Heimwehgenerala Klančnika in krikministra Moraka zelo jezijo pritožbe in ovadbe Slovencev radi ropanja, ki so ga lani povzročile nemčurske bande, zlasti pa vobrska ravbarkompanija. Pač si niso mislili ti gospodje, da se bodo morali še kdaj zagovarjati za to, kar so delali lani Klančnik tolaži sedaj svoje kompanjone s tem, da bodo pritožbe takoj prenehale, ko pride plebiscitna komisija, pri kateri bodo imeli potem oni pravico se pritoževati. Prav, gospod Zepej! Pot do pravice Vam je tudi sedaj odprta, ravno tako kakor Slovincem. Ni prav nič treba vpiti v Vobrali okoli hiš, da ni za Vas več pravice, če katerega doleti zaslužena kazn. Če pa mislite, da Vas bo komisija poslušala, se prokleta motite. Marsikaj še imamo vobrski Slovenci povedati, kar Vam bo še manj ljubo. Sicer Vam pa prav nič ne pomaga. Kakor lansko leto niste opravili ničesar s silo, tako tudi letos ne boste z lažmi.

Žel. Kapla. Boštejeva Neti je sicer še mlada dečla, pa je že zelo učenca in vsegavedna. Nekega dne je pravila, da je komisija za glasovanje že imenovana, da je cela komisija za Nemce in da zato Nemci kmalu zopet pridejo. Ata in mama Boštejeva, dajta ji v usta „cucek“, vzemita v roko brezovo šibo ali pa španiš, nato pa Neti kikeljco gor in... Zvečer naj si pa izprašuje vest, kaj se je godilo lani meseca maja!

Iz belske občine. Nemške frajle, ki hodijo na kmete po mleko, jajca i. t. d., imajo pri tem svoje gotove namene. Z raznimi lažmi hočejo begati naše ljudi. Naskrivnem polagajo v kak kot tudi lažnive nemške letake. To so večinoma frajle, ki nič ne delajo, pa vendar hočejo živeti. Ljudje božji, zapodite ta klump s polenom, če ne uboga na besedo. Storili boste dobro delo. Takih uši kmetje ne bomo redili. Kdor ne dela, naj tudi ne je!

Žel. Kapla. Iz naših krajev se je udeležilo ženskega tabora v Velikovcu zelo veliko žensk. To nas je pa res pokrepčalo, kar smo slišale v Velikovcu. Na binkoštni ponedeljek bo v Žel. Kapli tudi nekaj takega. Pride nas kot listja in trave, da se nas bodo avstrijski podrepaniki kar ustrašili.

Bati pa se ne bo treba nikomur, ker smo mirni ljudje. Le svoje pravice hočemo, ker je ta zemlja bila in bo slovenska. Kdor drugače govori, je neveden, zapeljan ali pa lažnivec.

Ko smo se vrnili iz Velikovca, smo napravile obhod po tugu, prepevajoč slovenske pesmi. Kar je našega, se nam je pridružilo, bilo nas je kar naenkrat zbranih par sto. Na sredi tuga smo zapeli našo himno, na kar je ga. Dr. Piškernik spregovorila še par navdušujočih besedi. Želeč si lahko, noč in srečen pot, smo se nato razšle.

Vobre. Dne 10. t. m. se je vršil po maši v St. Štefanu velik shod. Pet procesij je prišlo na ta dan skupaj. Ljudstvo je z zanimanjem poslušalo govornike gg. dr. Medveda, Pavlico in Čarfa. S krepkimi „živio“ kliki smo se poslovili.

Dne 16. t. m. je imel gospodarsko predavanje g. agronom Dolinar. Tudi pri nas je ljudstvo zavedno in se ne da več farbat od kosmatih biričev, plačanih agitatorjev in zaslepljenih izdajalcev. Če ste nam hoteli pomagati v nebesa, ste imeli čas prej, ko smo hodili na fronto, ko smo vas prosili kruha, za časa vojne, ko ste se mastili doma in hujskali. Pajdašili ste se z vladno gospodo, barantali, barantali. Mi smo bili pa sužnji in tega pekla nočemo več! Naša bodočnost je v Jugoslaviji, ki nam bo boljša mati ko je bila stara ponemčevalnica Avstrija. V svojo umazani cunji „Koroško Korošcem“ jo slikate kot medveda. Pazite, da vas ne bo preveč trdo potipal s svojo tacio. Imate še dovolj na svoji vesti.

Belšak pri Pliberku. Dobili smo neznanega pismonoša, ki nam donaša pošto celo iz Celovca. Želeli smo si pismonoša, toda različnih nemških letakov nam naj ne prinaša, ker za ta trud pri nas ne bo zaslužka. Vedi tudi, da pri nas ni niti enega nemčurja. Vsi smo zavedni Slovenci in bomo vsi glasovali za Jugoslavijo.

Grabštanj. Slovenec sreča nekega dne finančnega paznika v jugoslovanski obleki ter ga pozdravi z „dober dan“, nakar mu jugoslovanski finančni paznik ošabno odzdravi z „guten Tag“. Do takšnih državnih nastavlencev naj imamo zaupanje? Dvomimo, če take vrste ljudje vestno opravljajo svojo službo ob demarkacijski črti. Finančni oblasti bi svetovali, da take ljudi nadomesti z zanesljivejšimi, narodno zavednimi, in sicer takoj brez obotavljanja, ker to zahteva narodna in državna čast.

Krčanje. Zopet nekaj dokazov, kako se nam nemškutarji lažejo in nas hočejo voditi za nos, z namenom, da bi glasovali za Nemško Avstrijo. Dne 16. t. m. je prišla iz celovške okolice k nam gospodična, ki ima tu svojo zlahto. Pravila je, da tam sploh ničesar ni mogoče več dobiti, ker so vse, kar se je še dalo kupiti, pokupili Lahi. Kmetje sploh ničesar ne morejo več oddati, ker so jim že vse porekvirirali. Samo nakaznice in drugih-takihv koristnih kartic jim nikoli ne manjka. Zadnje so dobili za sol in za vžigalice. Samo za vodo in zrak jih še nimajo. Treba bo res poslati nekaj teh gimpelnov, ki nam zmiraj čenčajo o tamkajšnjih nebesih, v Avstrijo na „Entfettungskur“. Tam jim bodo dali gotovo tudi „Gehirnprotese“. Radi bi še pač prej pri nas dobili kakega tička, da bi

jim potem tam čivkal za kratek čas. Povemo vam pa, da nas ne dobite na linanice, kakor ste tiste nemškutarje v Kneži, ki bi menda radi pomagali plačevati Avstriji dolgove. Drugokrat vam povem pa bolj natančno, če to ne bo zadostovalo. Gorjanc.

Krčanje. Pri nas ljudje vedo, kako se godi drugod, posebno pod nemškim jarmom, zato bo večina glasovala za Jugoslavijo. Veliko je tudi Nemcev, ki so zadovoljni, da so v Jugoslaviji. Pač pa je tudi pri nas še nekaj Slovencev, ki si žele v Avstrijo, ker je tam vse „vredno“. Tudi Mežnarca je menda rekla, da bo glasovala za Nemce, in njen sin Mihej se zelo poteguje za lačenbergarijo.

Podjuna. Kakor imajo Vobre svojega Zepeja, se tudi mi lahko ponašamo s svojim. Ime mu je Turkov Zepej. Torej Turkov Zepej je podjunski paša. Ko so bili še Nemci tu, se je ta nemškutar obnašal prav po turško. Ko pa je jugoslovanska metla pometla tisto sodrgo proti Celovcu, je bil nekaj časa še precej miren, a sedaj je že tako napredoval v svoji agitaturi, da je postal paša vseh podjunskih nemčurjev. Ima svojega adjutanta Slimenka. Za ordonanca pa je Karl Oprjan. Paša in adjutant podučujeta svojo bando v Podjuni, ordonanc pa hodi h Klančniku po poročila. Malo pred Velikonočjo je naš paša rekel na nekem zborovanju pred hišo nemčurja Hutarja: „Alelujo bomo že v Celovcu praznovali“.

Paša Zepej, slab prerok si! Kako se bosta Alah in njegov prerok Muhammed prestrašila, ko bosta zagledala tvojo prazno bučo!

Trušnje. V nedeljo dne 30. maja bo pri nas velika ljudska veselica z zelo zanimivim sporedom, katerega pa še bomo pravočasno priobčili. Pridite vsi!

Odbor.

Grebinj. Na splošno željo tuk. Slovencev, se ponovi narodna igra „Domen“ dne 23. tui. (binkoštno nedeljo) v Kloštru. Tem potomi vabimo vse prijatelje narave, da pribite sem. Obenem opozarjamo na starinsko samostansko cerkev. Čisti dobiček se porabi v narodne namene in za siromašne otroke.

Globasnica. Na binkoštni ponedeljek je pri cerkvi sv. Rozalije ob 10. uri dopoldne za kmete in delavce zelo važen shod s poučnim govorom. Popoldne ob treh pa je v Globasnici v Nar. domu zborovanje Uprizorila se bo narodna igra „Rokovnjači“. Pričakujemo obilne udeležbe.

Važenberk. Žensko društvo za občino Važenberk vabi v nedeljo, dne 23. maja vse članice na izredni občni zbor, ki se vrši v šoli na Želinjahi ob treh popoldne. Udeležite se vse, kajti slišale boš mnogo zanimivega!

Boroveljski okraj.

Medborovnica. Oberleutnant folk-verovcev Hans Huss p. d. Pavkarjev v Resniku je nedavno pisal svojemu očetu pismo, v katerem prav otožno opisuje, kako se mu godi v blaženi Nemški Avstriji, in ga prosi, da bi mu izročil posestvo, da pride takoj domov in da se oženi. Lej zlodja, g. Pavkar, Vi vendar trobentate naokoli, da je tam v N. A. kakor v nebeškem raji, Vaš sinko pa sili sem v pekel, k tem prokletim „čušom“.

Vaš sinko naj le ostane tam in tudi Vi pojdite za njim tja, kjer se Vam bo vendar bolje godilo. Bodite prepričani, da se ne bo nikdo za Vami jokali!

Kotmaraves. Že cel teden naprej smo vedeli, da pridejo nemškutarji skoz Kajžnikove hlače. Da od one strani ne pride bogve kaj prida, to vemo že dolgo. Toča nam tudi zmiraj od nemških krajev sem pobije polja. Da bo pa kaj takega prišlo, tega pa res nismo pričakovali. To so bili „ksihti“! Na, kdor pozna Dioniža Krajcarja, ki ima eno nogo in uho za polovico večjo ko drugo, si že sam more vse druge narajmati skupaj. Od Ledorarja se zasliši okoli poldneva močno kruljenje in kotmirške dame, v prvi vrsti Lizka in Pavla, se postavijo po raznih voglih, da bi dobili bolj korajžo. Hajnžek je nosil roke na hrbtu. Šeni pa je vpila „Pa še pridite“! Pavla pa jih je razveseljevale s svojo nemščino „Pubelen, singenen“. Komaj pa se je pokazalo par naših fantov, so pa napravili kratek konec vsemu „singenen“ in „pubelen“. Šli so kot muzikanti na pepelnico s plesa. Iz Žihpolj jih ni bilo več nazaj. Škoda, škoda!

Št. Janž v Rožu. Na praznik Vnebohoda smo imeli v naši župniji veliko cerkveno slavnost. Vse, kar čuti slovensko, je prišlo na ta shod. Procesije se je udeležilo nad 3000 ljudi. Nemčurji so se skrili za Mežnarjevo hišo in so le od strani gledali na nas. Zajci!

Hvala vsem, ki so pripomogli h krasnemu uspehu!

Borovlje. (Posnemajte.) Neimenovan rodoljub je daroval za narodne namene v znak obletnice prihoda Jugoslovancov 80 K.

Borovlje. Za Malgajev spomenik nam je poslal g. Tomaž Stangl, nar. vodnik orož. čete v Borovljah 20 K. Srčna hvala!

Šmarjeta v Rožu. Na belo nedeljo je bilo pri nas živo. Naše žensko društvo je priredilo igro „Brat Sokol“. Obenem je prvič zapel naš ženski zbor. Pa tudi naši mali so pokazali, da imajo dobre glasove. Obiskal nas je tudi naš g. general Maister. Naši nemčurčki so bili mnenja da nam pokvarijo našo prireditel. In kako? G. Schellander, Plahsnig (po domače Plaznik) in ata Tevžej iz Dol, šmarjetska milijonarja in dolski agrarec, so slekli zvečer svojo belo kožo, zjutraj so pa oblekli rdečo, postali so čez noč socijaldemokrati. In udarili so jo na Kočuho k Petriču na socijaldemokratski shod, da se tam potegnjejo za pravice delavcev. Ti so ravno takrat štrajkali, ker jih ta dva gospoda ne plačata, kakor se plača danes delavec. Škoda, da so pregnali te tičke orožniki! Človek bi bil lahko iskal z lučjo pri belem dnevu socijaldemokrata med njimi pa bi ga menda ne bil našel. No, če se človek ženi kakor g. Schellander, ima gotovo rdeče srce, pa zato še vendar ni socijaldemokrat. Tega prepričanja je postal tudi on, ko je zagledal orožnike. Šel je takoj pregledovat hlode, da ne bi bil kdo mislil, da je prišel na shod. V Celovcu pa govorijo, da so to storili orožniki, ko so zagledali onih 50 mandelcev s sedmimi Boroveljčani vred. Kdo je nesel to novico tja, bi nam vedel mogoče povedati g. Schellander, ki je bil pred kratkim tam.

Dobiček smo imeli mi in oni. Mi smo položili v svojo blagajno tisočak, Petriču so zaprli gostilno, pismonoša, ki je nosil za ta shod vabila okoli, je odstavljen, z drugimi pa še obračunimo.

G. Schellandra st. in g. Lekseju pd. Dovjaku st. pa povemo na tihem, da jih naj bo sram, da leže njih coklje, ki sta jih izgubila pri begu s shoda za Petričevim hlevom, da jih ne bosta iskala vsak dan po Kočuhi in si zastonj brusila jezikov. Vsem onim, ki imajo revmatizem, pa bi priporočali Kočuho

kol najboljši zdravilišče. Dovjak ima namreč tako bolne noge, da vedno sili v Celovec k zdravniku. In ker ne dobi dovoljenja, lazi v Kočuhu se „zdravit“. Poznamo par knajpovcev, ki bi ga radi zdravili po svoje, da ga namreč nainočijo v prvem koritu, a se jih izogiblje ko vrag križa. Pa ga poiščemo na domu. Ti knajpovci imajo tudi svojo himno, ki jo pojejo pred, med in po takem opraviilu. Čujte g. Dovjak:

Le hitro iz Šmarjete, oj ti nemčurska kri,
Saj tukaj nimaš hrane, pa tud' življenja ni.
Le hitro, le urno pobeni mi kopito,
Drugače ti hlače nainočimo v korito!
(Poje se po napjevu „Naprej, zastava Slave“).

Politični pregled.

Koalicijska vlada sestavljena.

Prestolonaslednik regent Aleksander je danes (17. 5.) podpisal ukaz, s katerim je bilo imenovano novo koalicijsko ministrstvo. Kabinet je sestavljen tako-le:

Dr. Milenko Vesnič, ministrski predsednik, Stojan Protič, minister za konstituantno in izenačenje zakonov, Ljuba Davidovič, minister za notranje zadeve, dr. Anton Korošec, minister za promet, Marko Trifkovič, minister pravosodja, Pavle Marinkovič, minister vere, Kosta Stojanovič, finančni minister, dr. Ante Trumbič, minister za zunanje posle, Joca Jovanovič, minister za zgradbo, Svetozar Pribičević, minister prosvete, dr. Velizar Jankovič, minister za poljedelstvo in vode, dr. Momčilo Ninčič, minister za trgovino in industrijo, dr. Henrik Krizman, minister agrarno reformo, general Branko Jovanovič, minister vojne in mornarice, dr. Mate Drinkovič, minister pošte in brzojava, dr. Ivica Kovačević, minister za šume in rude, Živojin Rafajlovič, minister za narodno zdravje, dr. Vekoslav Kukovec, minister za socialno politiko, in Risto Jojkič, minister prehrane.

Člani nove vlade so danes ob 17. položili prisego v roke prestolonaslednika Aleksandra. Pri tej priliki je regent izrazil željo, naj ima nova vlada mnogo uspeha pri izvrševanju svoje velike naloge, v prvi vrsti glede državne ustave. Zatrjeval je nove ministre, da bodo vedno našli podporo pri njem. Novoimenovani ministrski predsednik dr. Vesnič se je prestolonasledniku zahvalil za zaupanje ter ga je zagotavljal, da more računati na to, da bo vlada za izvrševanje svoje važne naloge uporabljala vse svoje sile, toliko iz vdanosti do prestola, kolikor za narod in iz pietete do junakov-mučenikov.

Vabilo.

Krajevni odbor Narodnega sveta in Žensko društvo priredita na binkoštni ponedeljek

v Železni Kapli Koroški dan.

SPORED: ob 9. uri slovesna sv. maša, po maši javen shod na trgu, kjer govori več govornikov. Med govori godba. Nastopijo tudi razni pevski sbori. Popoldne ob 2. uri v prostorih hotela Gregorjev dvor igra, nato vrtni koncert, ribji lov, šaljiva pošta od 6. ure naprej ples v Sokolski dvorani.

Vstopnina k igri 1 K stojišče, 2 K sedež k plesu 5 K.

Vsi na ta dan v Železno Kaplo! Društva naj pridejo po možnosti z zastavami! Iz bližnjih krajev naj se pripeljejo na okrašenih vozovih!

Za ugodno železniško zvezo iz krajev, ki leže ob progi Dravograd—Sinča vas—Žel. Kapla, je preskrbljeno.

Pripravljalni odbor.

Veliki cerkveni in ljudski shod se bo vršil na binkoštni ponedeljek, dne 24. maja pri

☛ Marijini božji poti v Dolini. ☛

Velik posestnik išče delavca,

ki se razume na vsa k velikemu posestvu spadajoča dela, kakor na mizarstvo, kolarstvo itd., in ki zna popravljati tudi mline in žage. Naslov pove upravnistvo „Korošca“.

Dražba lova.

Dne 3. junija 1920 ob 2. uri popoldne se odda potom dražbe

občinski lov občine Otok ob Vrbskem jezernu za dobo 5 let. Izključna cena 1000 K.

Občinski urad Otok.

Stoječ les (kakih 60 dreves) pri lepi cesti, prda Morak Florijan, Ribnica, obč. Št. Peter na Vaš.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

☛ kupi ☛

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

V MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Na predvečer šmarnice.

Zjutraj se začnejo sv. maše ob pol šestih. Slovesna služba božja bo ob osmih (če bo vreme lepo, pod milim nebom) v spomin 106 letnice vrnitve papeža Pija VII. iz pregnanstva.

Nato ljudski shod.

Zastopane naj bodo vse organizacije in društva v kar največjem številu. Pridejo priznani govorniki in govornice. Ob dveh pop. šaloigra „Pri gospodi“. Nato kratek govor. Sledi krasna igra „Dve materi“, h kateri so posebno povabljene vse Marijine družbenice. V odmorih petje narodnih in nmetnih pesmi.

Po končani slovesnosti šmarnice. Vsi, ki ste na ta dan tako radi romali v — upamo še vedno — naše narodno svetišče v Gospo Sveto in vam je letos še zabranjeno, pridite k Mariji, pomočnici kristjanov, da nas skoraj reši nemškega trinoga. Povejmo svetu, da imamo dve materi: nebeško Marijo in zemeljsko Jugoslavijo. Vsi na noge ta dan in na veselo svidenje v Dolini!

Ure se računijo po starem času.

V slučaju slabega vremena bo ljudski shod ob pol desetih v obširnih prostorih grada v Grabštanju in tudi igri se bosta uprizorili tam.

Dekleta, pridite v narodnih nošah!

Dobro ohranjen gepelj

(Firma Ježek) proda Gantar Pavel, Led, p. Ruda.

Za ovčjo volno

zamenjam

☛ fin barhent ☛

za perilo in ženske obleke

J. Oswald, Velikovec, kavarna Spati.

Proda se Zlata-ura (18 karatov) in zlat prstan z rubinom. Naslov pove upravnistvo.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.898.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.